

SPRING 14

SPRING14
13. april – 4. maj 2014

Marja Griniuk

Levin Gjournals

Laurits Nymand Svendsen

Erik Bendix

Vejleder:
Johanne Løgstrup

Kunsthal Aarhus
J.M. Mørks Gade 13
DK-8000 Aarhus C
www.kp-spring.dk

Arrangør:

Bestyrelsen for Kunsternes Påskeudstilling	Anne Katrine Graah Rasmussen (formand)
Sanne Grauegaard	Pernille Hauge Reitz
Johanne Lykke	Met-Mari Nielsen
Mette Olivarius Maibom (suppleant)	Mikkel Svane Kristensen (suppleant)
Anne-Sofie Overgaard (assistent)	

Forretningsfører:
Ole C Hansen

Tekstbidrag:
Johanne Løgstrup

Korrektur:
Lone Manicus

Oversættelse:
Linda Drescher

Tryk:
Godsbanen

Layout:
Marja Griniuk & Tue Brisson
De enkelte bidrag af kunstnerne selv

Marja Griniuk

Levin Gjournals

Fotos:
Laurits Nymand Svendsen

Erik Bendix

SPRING14 er støttet af:
Statens Kunstråd/Billedkunstudvalget
Aarhus Kommune/Kulturudviklingspuljen
Aarhus Stiftstidendes Fond
Augustinus Fonden
Vilhelm Kiers Fond
Samarbejdspartnere: Kunsthal Aarhus, Vesterzone, Kunsten.nu

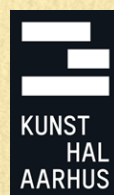
Marja Griniuk vil gerne takke Steno Museum, Aarhus for udlån af montrer.

STATENS
KUNSTRÅD
DANISH ARTS COUNCIL

AARHUS
KOMMUNE

KUNSTEN
.NU

SPRING14 – bestyrelsens forord

KP's bestyrelse har det privilegium hvert år at invitere nogle af de talenter, der har markeret sig stærkest på KP, til at udstille et gennemarbejdet projekt på SPRING.

Til forskel fra KP, hvor det drejer sig om at få sine værker bedømt af en højt profileret censurkomité henover nogle få hektiske dage, gives SPRING-udstillerne den udfordring, at udforme et projekt gennem en længere periode i samarbejde med både hinanden og en vejleder.

På SPRING14 har *Marja Griniuk*, *Levin Gjernalis*, *Laurits Nymand Svendsen* og *Erik Bendix* grebet muligheden med stor entusiasme og overskud. De har alle viderebearbejdet deres oprindelige udkast, og forandret det mere eller mindre radikalt i forberedelsesfasen, der startede allerede sidste sommer. Trods meget forskellig tilgang til det kunstneriske arbejde og en brug af et bredt spektrum af medier, er det med kompetent støtte og vejledning fra *Jobanne Løgstrup* lykkedes at samle en udstilling, hvor de enkelte værker fungerer fint i sammenhæng og samtidig gør tydeligt opmærksom på sine særlige spørgsmål og problematikker.

Det katalog til SPRING14, du står med i hånden, har fået sin karakter af en "beholder" med selvstændigt producerede bidrag fra hver enkelt kunstner, fordi flere af udstillerne allerede fra starten hver især har haft en mindre tryksag som integreret del af deres egne projekter. Tanken er ikke alene at repræsentere og reflektere over de udstillede projekter, men også at lade en del af værket materialisere sig i nærværende sag.

KPs bestyrelse vil gerne rette en stor tak til de fire kunstnere og alle samarbejdspartnere: Kunsthall Aarhus for lån af faciliteter samt opbakning, *Marja Griniuk* for at have påtaget sig ekstra layout-opgaver og ikke mindst tak til *Jobanne Løgstrup* for at gå til vejlederopgaven med stor imødekommenhed og situationsfornemmelse.

SPRING14 ville ikke være blevet til noget uden generøs økonomiske støtte og derfor takkes naturligvis også Statens Kunstråd, Aarhus Kommunes Kulturudviklingspulje, Aarhus Stiftstidendes Fond, Vilhelm Kiers Fond og Augustinus Fonden.

KPs bestyrelse

En lille tekst om tilblivelse

Af Johanne Løgstrup, vejleder på SPRING14

Al begyndelse er svær. Hvor starter man? Allerede her synes der at være problemer med denne tekst. Det er ikke de rigtige ord jeg bruger. Jeg har ikke startet med en flot citat, som denne slags introducerende katalogtekster ofte åbner med. Og ville det ikke være passende at gøre det? At introducere teksten med en teoretiker eller forfatter, der på en kort præcis måde indrammer essensen af det, jeg gerne vil have den til at handle om og som jeg så kan læne mig op ad.

Der er så mange konventioner.

Jeg prøver igen. Al begyndelse er svær. Men man starter ofte med iver. En forestilling om noget. En tanke tager den næste, og næste. Der er ikke nødvendigvis nogen form, kun et tilløb. Der kan ikke sættes ord på endnu. Men ideen vokser. Jeg er dog i tvivl. Hvad er det her for en tekst?

Noget starter ved en fejl. Dette skulle egentlig have været anderledes. Det var ikke sådan jeg havde forestillet mig teksten. Jeg havde egentlig set en helt anden form. Men nu er den her og nu vil jeg stå ved den. Jeg vil gerne have, det bliver en tekst, som famler, selvfølgelig en elegant famlen, hvis en sådan findes.

Lad mig skifte spor: Jeg har glæden af at være vejleder på udstillingen SPRING14, et initiativ, der udspringer fra KPs bestyrelse, som nu for 11. gang har arrangeret dette forløb for et mindre udvalg af kunstnere, som har udstillet på Kunstnernes Paskeudstilling. Dette initiativ er usædvanligt, måske et af de eneste i Danmark, der giver forholdsvis uprøvede kunstnere, hvis karrierer er ved at tage form, mulighed for at arbejde koncentreret i ro og mag med en ny stor produktion hen imod en udstilling i Kunsthall Aarhus. De stillede forhold fra KPs bestyrelse har givet mulighed for kollegial udveksling, faglig vejledning og økonomisk støtte til produktion, præsentation og formidling.

Det er en fornøjelse at være samarbejdspartner med dette års SPRING-udstillere. Normalt er mit udgangspunkt et andet. Jeg er kurator og mit arbejde begynder som oftest et helt andet sted. Jeg starter med at tænke i et tema eller en problemstilling jeg finder særlig relevant og derfor gerne vil have belyst og nuanceret. Jeg leder efter presserende og passende emner og kunstnere. Jeg tænker i forløb, i hvordan værkerne kommunikerer med hinanden. Jeg italesætter det, der samles og vises. Jeg lægger en ramme, som kunsten skal ses i.

SPRINGS afsæt er et andet. Deltagende kunstnere er blevet udvalgt, fordi SPRINGS bestyrelse har set et potentiale i deres tidligere arbejde. Her er tale om en bestemt type udstilling, hvor udgangspunktet er deltagernes individuelle praksis. Kunstnerne er i startfasen af, hvad der forhåbentlig vil blive en lang karriere. Alt er stadig til forhandling, alt kan flytte sig og et særligt sæt af muligheder gør sig gældende. Dette gør det både til en meget interessant og forvirrende periode. Den er usikker og kræver mod og vilje fra kunstnerne.

De fire SPRING14-kunstnere har arbejdet koncentreret og intenst med deres produktion. Her er blevet taget en stor mængde beslutninger og der er blevet skåret fra og lagt til.

Erik Bendix viser en serie malerier og mindre skulpturelle objekter. Malerierne låner i sin stil fra den konkrete tradition inden for maleriet, som kombineres med indslag fra popkunsten, mere præcist tegneseriens verden. Disse to traditioner har som udgangspunkt naturligvis meget lidt med hinanden at gøre, men indgår i Bendix's værker i en direkte dialog, eller måske snarere skænderi, konkurrerende om pladsen i maleriet. De mindre skulpturelle objekter forestiller bomber, hentet fra tegnefilmens verden og fremstår som en kommentar til indholdet i malerierne.

I Bendix værker ligger der et ønske om at i talesætte en række spørgsmål indenfor maleriet. Hvad har det for muligheder? Hvad er dets slagkraft? Og hvorfor holde fast i maleriet, når nu så mange andre formater findes som er langt mere tidssvarende? Dette kommer der naturligvis ikke skønmalerier ud af, men det er Bendix heller ikke interesseret i. For ham er det interessant, når tingene går galt, når der opstår revner i facaden og når vi må ty til humor for at rumme vores egen utilstrækkelighed.

Levin Gjournals udstiller værket *Centrering*, som består af en lang serie mindre rå porcelænsobjekter, fremstillede på en drejeskive. Objekterne er hverken forestillende eller funktionelle, men peger alene tilbage til sin egen tilblivelse, og en insisterende gentagelse af denne. I objektserien dannes en struktur af ligheder og forskelle som inviterer betragteren ind i et detaljerigt univers af ren materialitet. Som et mantra holder gentagelsen den ydre verden - dvs. den udenfor værket - på afstand og skaber ro omkring oplevelsen af objekternes tilblivelsesvilkår og processens fokus og fortabelse.

Marja Griniuk udstiller videoinstallationen *Kanten (The Edge)*. Omdrejningspunktet er et videoværk, en animeret dukkefilm, som gør brug af science-fiction-genren. Fortællingen er sat til at foregå langt ude i fremtiden og handler om menneskets kamp med sin egen bevidsthed og krop. De implicerede karakterer er fortabte eksistenser, som ikke længere ved, om de er levende eller maskiner. De har glemt, hvem de er, hvor de kom fra, hvad formålet med livet er og hvordan det slutter.

Værket er en omfattende produktion og er blevet til i et tæt samarbejde med en række folk. Udover videoen består værket af de producerede dukker, som udstilles i montror med hver deres lydspor, samt en avis, hvor teksten er genereret af et computerprogram. Ved brugen af science-fiktionen-genren som gennemgribende i alle værkets dele formår Griniuk at sætte en masse ukonventionelle tankesæt i spil. Det vil dog være en misforståelse kun at se værket som en henvisning til en uforudsigelig fremtid, snarere bør det ses som et forsøg på at forstå en række tendenser i vores samtid og sætte disse til diskussion.

Laurits Nymand Svendsen udstiller værket *Myopia – Through the Lens of Psychology*, 2014, som er en udstilling i sig selv. Nymand Svendsen har taget fat i et nyt område indenfor videnskultur, som er omdrejningspunktet for hans praksis. Denne gang er det de psykologiske mekanismer, som kommer til udtryk inden for enhver specialisering. Nærstudiet af et udvalgt emne indebærer udelukkelsen af andre. Hvad det medfører, har Nymand Svendsen sat sig for at studere.

Det kommer til udtryk i en række mikroskopiske værker, der kun kan ses gennem mikroskoper. Udstillingen består af en række montror, hvor beskueren må bevæge sig helt tæt på for at kunne nærstudere de udstillede genstande. Beskueren skal dermed selv indstille sig på en nærsynethed for at kunne tage del i værket.

Nyman Svendsen benytter i sin praksis parafrasen som en tilgang, hvor han mimer en særlig kultur inden for videnskaben. En kultur som bygger på en lang tradition og en særlig æstetik. Med denne form kan han udforske og komme nærmere forestillinger om viden, som sjældent bliver belyst. Kunsten synes at være det rette sted for en frisættelse af disse forestillinger, som ellers godt kan blive undertrykt i samtidens hektiske informationskultur.

Nu nærmer denne tekst sig en afslutning. Ok, det blev en tekst. Når du læser den, har du sikkert set SPRING 14. Det har jeg endnu ikke, den er stadig undervejs. Det sidste ryk er tilbage. Jeg glæder mig til at se værkerne, vi længe har talt om. Det, der fremstår nu, viser ikke længere tvivl og usikkerhed fra kunstnernes side. Det er endt med nogle afklarede værker. Værker som er opstået ud af egen fri vilje og lyst. Dette er ingen bestillingsopgave. Men her til sidst vil jeg gerne slå et slag for det at famle. For famlen er der ikke så meget plads til i særlig mange områder af tilværelsen i dag. Her rationaliseres og effektiviseres der, samtidig med at vi alle skal tro på, at innovation er fremtiden. Men med famlen knytter sig ofte det at finde noget nyt frem, dér i mørket, dér i tvivlen. Kunsten giver plads til det, hvis vi ellers giver os selv mulighed og lov. Og vi bliver nødt til at satse, også jeg som vejleder, vi må sætte noget overstyr, hver gang vi starter med noget nyt.

recommended water skiing signals

TURN

STOP

WHIP OFF

FASTER

BACK TO DOCK

SPEED O.K.

CUT MOTOR

SLOWER

Værkfortegnelse

Erik Bendix

The Best Ideas Are Usually the Worst (I – V), 2014,
maleri

At the End of the Day, They Are Only Rubber, 2014,
6 skulpturelle objekter

Levin Gjournals

Centrering, 2014, porcelæn

Marīja Griniuk

Kanten (The Edge), 2014, videoinstallation

Video, animationsdukker, 5 lydspor

I kollaboration med:

Tue Brisson Mosich

Lars Kramhøft

Johanne Lykke Poulsen

Julie Stavad

Simon Raundahl Lembcke Andersen

Konstantinas Navasaitis

og andre

Laurits Nymand Svendsen

Myopia – Through the Lens of Psychology, 2014, Installation